

La llengua catalana, patrimoni de tots.

Ignorant la prudència més elemental, com si punyissin una casera amb un garrot, l'actual govern de les Illes persevera en una política d'atac a la llengua catalana, als símbols del nostre poble i de passada a la tasca feta durant tants d'anys, sovint sense comptar amb el suport institucional declarat, de tants d'ensenyants encurollats a assolir l'objectiu de cohesionar una societat que tengui la nostra llengua i cultura com a eixos vertebradors.

L'ajuntament de Palma també col·labora en aquesta política de manera entusiasta. Primer, reintroduïren el castellà als premis Ciutat de Palma -suposam que a partir d'ara els anomenaran de Palma de Mallorca-, probablement ignorant també que l'impulsor i "inventor" d'aquests premis, Gabriel Fuster Mayans, el popular periodista *Gafim*, hagué de claudicar davant el poder franquista, l'any 1958, i afegir-hi la modalitat en castellà. Aquesta és la tradició que invoquen?

Tot seguit ha estat el ridícul del topònim de la ciutat. Ens tenen avesats a fregar-nos per la cara les lleis, però prediquen allò que no creuen perquè quan els convé les lleis són oblidades. No tan sols l'Estatut d'autonomia estableix que "La institució oficial consultiva per a tot el que es refereix a la llengua catalana serà la Universitat de les Illes Balears", sinó que el Reial decret 3118/1976 de 26 de novembre, al seu article primer manifesta "S'atorga reconeixement oficial de l'Institut d'Estudis Catalans, corporació acadèmica, científica i cultural, l'àmbit d'actuació de la qual s'estendrà a les terres de llengua i cultura catalanes.", per afegir a l'article 3c "La Secció Filològica s'ocuparà de l'estudi de la llengua catalana en tots els seus aspectes, així com de l'inventari del seu lèxic i la formulació de les seves normes gramaticals". Els topònims fan part del lèxic? Han estat consultats l'IEC o la UIB, per part de l'ajuntament de Palma, perquè beneïssin beneir la broma de gust dubtós consistent en afegir "de Mallorca" a Palma?

El govern de les Illes, que hauria de ser de tots els ciutadans i ara només atén una part minoritària i escassament il·lustrada de la ciutadania, no ha quedat enrere en la campanya contra el català. Amb la modificació de la llei de funció pública els catalanoparlants ens veiem desprotegits i menystinguts per part de l'administració que mantenim amb els nostres impostos. Seria oportú que els experts del govern impulsors de les noves mesures de discriminació contra el català, segons quan tan sensibilitzat per la legislació, repassassin la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, signada per l'Estat espanyol sense gaire entusiasme tot s'ha de dir, però ben vigent (per ex. l'article 7 i 8 sencers o bé l'article 10. Autoritats administratives i serveis públics quan parla de "la selecció i, si s'escau, la formació dels funcionaris i altres empleats públics en nombre suficient" per tal d'atendre la població que parli una d'aquestes llengües. Quan a la persecució s'hi afegeix el cinisme la cosa agafa caràcters grotescos, només cal fixar-se en la modificació de la llei de funció pública, quan assegura que "es pretén instrumentar les mesures necessàries perquè els processos selectius permetin l'accés de les persones més ben qualificades i que superin les proves amb més nivell, sense que la falta de l'acreditació oficial d'un determinat nivell de català sigui, d'entrada, un obstacle per accedir-hi;" O sigui que fins ara hi havia uns professionals excepcionals, amb dificultats però per aprendre la llengua del lloc on han de treballar, als quals se'ls negava l'accés a la funció pública. L'argument ja no pot ésser més meravellós, no ens deuen prendre per

beneits?

La realitat d'aquesta actuació és desprotegir la llengua catalana a l'administració, desfer el que tant ha costat de bastir al llarg dels anys, carregar-se la Llei de normalització lingüística, aprovada pel PP i tota la resta de grups del Parlament. Agrairíem que ens ho diguessin així de clar i no pretenguessin riure-se'n de la població.

L'amenaça de la tria de la llengua per part dels pares, separant la societat en dos -només dos?- guetos lingüístics va pel mateix camí. No hi ha drets lingüístics individuals sinó col·lectius, com es pot defensar que la llengua és un dret "individual"? Les llengües s'han format i existeixen lligades a un grup, a una col·lectivitat. Si hem de garantir uns suposats drets individuals de tria de llengua, també els facilitarem als que parlen anglès, àrab, amazic, alemany, swahili, francès, italià, romanès, hongarès, suec... a les Illes? La immersió lingüística és una passa més per vertebrar una societat amb una gran aportació de gent provinent de molts de països diferents. Dubtam de la potestat de l'administració per obligar el professorat a fer classes en castellà, tant a primària com a la resta de nivells educatius.

Per acabar de confitar-ho, una directora general ha tramès unes instruccions preocupant-se per l'exhibició de la "senyera" als centres educatius. Fa servir aquest mot entre cometes, potser ignorant que és sinònim de bandera, simplement, i no definició exclusiva de la bandera quadrangular que fou portada per les hosts de Jaume I l'any 1229 i que de llavors ençà, amb períodes de més o menys entusiasme, ha onejat damunt edificis d'aquestes Illes. Com que els centres no patim problemes de pressupost que ens impedeixen fer front a la mínima despesa, de vegades ni això, aquesta senyora ha considerat prioritari allçonar-nos sobre l'ús dels símbols de les Illes Balears.

Aquesta acumulació de fets greus ens impedeix mantenir un silenci que podria interpretar-se com a d'acceptació o complicitat. Hem vist que la decisió d'una persona com Jaume Bonet a encetar una temerària vaga de fam com a protesta per aquesta situació ha merescut, sorprenentment, per part de l'administració tan sols comentaris denigrants o menystenidors.

El CEPA Son Canals té el català com a llengua vehicular d'ençà de fa molts d'anys. Els nostres alumnes són de països i cultures diferents i assumeixen que conèixer la llengua catalana, fer-la servir, els facilitarà la integració en la nostra societat. En aquesta tasca, no sempre fàcil, voldríem l'ajut i la col·laboració de l'administració educativa. Pensam que la seva política actual en el món educatiu menarà a un atzucac, a un absurd enfrontament social. Pel bé col·lectiu els demanam que rectifiquin.

Finalment, ens volen adherir a la manifestació, Sí a la llengua, convocada per l'Obra Cultural Balear del proper diumenge 25, a les 18 h a la plaça d'Eusebi Estada, també coneguda com a plaça d'Espanya.